

пари. Той различава истински бедния отъ просека - търговецъ.

Много отъ просецитѣ сж търговци. Де кого срещнатъ, тѣ казватъ: Моля, за Господа дайте нѣщо! Ако нѣкой просекъ получи отъ сто души по единъ левъ, за единъ день той ще изкара сто лева, а за месецъ — три хиляди лева. Има просеци, които изкарватъ на месецъ повече отъ три хиляди лева. Когато умниятъ човѣкъ срещне такъвъ просекъ, той минава покрай него, безъ да му даде нѣщо, а левътъ, който би могълъ да му даде, задържа за другъ просекъ, когото мнозина не виждатъ. Той казва въ себе си: На тебе сж достатъчни 99-тѣ лева, които хората ти даватъ. Числото 99 представя завършенъ процесъ. Умниятъ човѣкъ прави услуги на слабитѣ, а не на силнитѣ хора. Обикновено хората сж щедри тамъ, дето не трѣбва. Като видятъ, че на нѣкого много се дава, и тѣ даватъ. Когато видятъ, че на нѣкого се обръща голѣмо внимание, и тѣ даватъ своето внимание. Въ това отношение ученикътъ трѣбва да си създаде добри навици, но въ проявата на тия навици той трѣбва да бѣде особенъ. Той не трѣбва да мисли за своитѣ добродетели, нито за своитѣ недостатъци. Какво представятъ добродетелитѣ? Добродетелитѣ сж десеттѣ лева, които човѣкъ има въ кесията си. Отвори кесията си, погледне вътре, вижда, че има десетъ лева. Усмихне се и пакъ затвори кесията. Оти-